అంకురం

అనామకుడు

ఆ రోజే ధనుర్మాసం మొదలయింది. దాంతో పాటే చలీ మొదలయింది.

చలంటే భరించలేని చలి కాదు.

సంవత్సరంలో సగం పైగా వేసవి వేడినే అనుభవించే నగరవాసులు - డిసెంబర్, జనవరి నెలలే కాస్త చల్లదనాన్నీ ఆహ్లాదాన్నీ ఇచ్చేవి.

ఆ చల్లదనం ఇచ్చే నిద్రలోనూ, నిద్ర ప్రసాదించే సుఖంలోనూ మునిగి ఉన్న రామానికి ఉద్యం నాలుగవుతూండగా హటాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది.

అతని మనస్సు ఏదో కావాలని తహతహలాడింది. అతని కళ్ళు దేన్నో చూడాలని తొందరపడ్డాయి.

మంచం మీద నుండి లేచి కిటికీ దగ్గరకెళ్ళి చూశాడు.

మూడంతస్తుల మీద మీద నుండి, ఇంటి ముందున్న రోడ్డు నిర్మానుష్యంగా కనిపిపించింది.

మేడలోని తక్కిన ఫ్లాట్ల నుండి ఏ అలికిడీ లేదు.

తను చూడదలుచుకున్నది, చూడలేక పోతున్నందుకు ఏం చెయ్యాలో తెలియక ఆలోచిస్తూ వెనక్కి తిరిగాడు.

మంచం మీద సుఖంగా నిద్రపోతోంది సీత.

అంతకుముందు సంవత్సరం ధనుర్మాసానికి సీత రామం ఇంట్లో లేదు. రామం సీత ఇంట్లో ఉన్నాడు. సీత ఇల్లంటే సీత తండ్రి ఇల్లు. అంటే రామం మేనమామ ఇల్లు.

ఆ సంవత్సరం ధనుర్మాసానికి రామం ఆ ఇంటికి వెళ్ళకపోతేనో -

వెళ్ళిన ఉదయమే లేచి సీత ముగ్గులు పెట్టడం చూడకపోతేనో -

చూసినా రామం అలా తన్మయుడై తన్ని చూసేవాడన్న సంగతికి సీత కనిపెట్టక ఉండక పోతేనో

ఈ సంవత్సరం ధనుర్మాసానికి కూడా సీత, సీత ఇంట్లోనే ఉండేది.

పోయిన సంవత్సరానికి ముందు, రామం ఎప్పుడూ సీత వాళ్ళ ఊరు ధనుర్మాసం సమయానికి వెళ్ళలేదు. ఉదయమే లేచి సీత ముగ్గులు పెడ్తూండడం చూడలేదు.

లేదు కాబట్టే సీతని చేసుకోమని తల్లి ఎంత చెప్తున్నా రామం అంగీకారం చెప్పలేదు. అప్పటికి రామానికి సీతను పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న ఆలోచన లేదు. అలాగని చేసుకోకూడదన్న ఆలోచనా లేదు.

తన్ని పెళ్ళి చేసుకుంటానని అనని రామానికి తనంటే ఇష్టం ఉందో లేదోనన్న అనుమానంతో, సీతా రామాన్ని పెళ్ళి చేసుకొంటానని అనలేదు.

వాళ్ళిద్దరిలోనూ ఒకరినొకరు పెళ్ళి చేసుకోవాలని ఆలోచన మొలకెత్తింది, పోయిన సంవత్సరపు ధనుర్మాసం తొలి దినానే. ఆ రోజు నుండి ఓ నెల రోజులు గడిచి సంక్రాంతి పండగ వచ్చేసరికి, వాళ్ళిద్దరూ ఒకరినొకరు విడిచి ఉండలేని స్థితికి వచ్చేశారు. ఒకరికి ఒకరై,ఒక్కరై ఉండిపోవాలనుకున్నారు. వాళ్ళు అనుకున్నదీ, వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు అనుకున్నదీ ఒక్కటే అవ్వడంతో, ఇద్దరి పెళ్ళి సవ్యంగా జరిగిపోయింది.

ఆ సమయంలో రామం కొత్త ఉద్యోగంలో చేరడంతో కొత్త దంపతులు కొత్త నగరంలో కొత్త కాపురం మొదలెట్టారు

నెలలు రోజుల్లా, రోజులు గంటల్లా, గంటలు నిమిషాల్లా కులాసాగా గడిపేస్తున్న వారి జీవితంలోకి మళ్ళీ ప్రవేశించింది ధనుర్మాసం.

దాంతో రామంలో బాధ మొదలయ్యింది. అది భరించలేక సీత దగ్గరకెళ్ళి పక్కన కూర్చున్నాడు.

అంత నిద్రలోనూ, రామం తన పక్కన కూర్చోడాన్ని గమనించిన సీత అతని జుట్టులోకి వేళ్ళు దూర్చి-"ఏంటీ"- అని అడిగింది.

నిద్ర మత్తులో మాట్లాడుతున్న సీత గొంతు మత్తుగా అందంగా వినిపించింది. కానీ, దాన్ని గమనించే స్థితిలోలేని రామం-

"మెలకువ వచ్చేసింది" అని అన్నాడు

"టైమెంతయిందేంటి?" అని అడిగింది సీత - అదే నిద్ర మత్తులో అదే మత్తు గొంతుతో.

"నాలుగుంపావయింది" అన్నాడు రామం.

"అంతేనా, ఇంకా రెండు గంటలు పడుక్కోవచ్చు, పడుక్కోండి" అంది సీత.

"నిద్ర రావడంలేదు" అన్నాడు రామం.

రామం ఎందుకో బాధపడుతున్నాడనిపించి, లేచి కూర్చుని "ఏమయింది?" అని అడిగింది సీత.

"పోయిన సంవత్సరం - ఇదే రోజు - ఇదే సమయం - మనం ఎక్కడున్నామో, ఏం చేస్తున్నామో గుర్తుందా, నీకు?" అని అడిగాడు రామం.

సీత కొంతసేపు ఆలోచించి,- "అసలు ఈ రోజు ప్రత్యేకత ఏంటో..." అని స్వగతంలో అంటున్నట్లు అంది.

"ఈరోజే ధనుర్మాసం మొదటిరోజు" అన్నాడు రామం - ఇది కూడా గుర్తు లేదా అన్నట్లు చూస్తూ.

"అవును-" అంది సీత, అయితే ఏమిటన్నట్లు చూస్తూ.

"పోయిన సంవత్సరం ఈ రోజే సన్నని నీ నాజూకు వేళ్ళ నుండి జాలువారుతున్న ముగ్గుని నేను చూసింది-" అన్నాడు రామం సీత వేళ్ళని తన వేళ్ళలోకి తీసుకుంటూ.

" కొత్త చోటులో సరిగ్గా నిద్ర పట్టడం లేదన్న నెపంతో - ఆ రోజే కాదు - ఆ నెల రోజులూ- నేను ముగ్గు పెట్టడం చూస్తూనే ఉన్నావు నువ్వు" అంది సీత.

"ఆ రోజు నాకింకా గుర్తుంది సీతా!" అంటూ తన మనోస్క్రీను మీద రంగుల చలన చిత్రాన్ని చూస్తూ - సినిమా ఫక్కీలో మాట్లాడసాగాడు రామం.

అదే సీనుని తన మనోస్క్రీను మీద చూస్తూ వినసాగింది సీత.

* * *

ధనుర్మాసం ఉదయమే లేచి ఇంటి ముందు పెద్ద పెద్ద ముగ్గులు పెట్టడం సీతకి చిన్నప్పట్నుంచీ ఉన్న ఇష్టమైన అల వాటు. స్కూలూ, కాలేజీల చదువుతో పాటు కొత్త కొత్త ముగ్గులు నేర్చుకొని ఇంటి ముందు అందమైన రంగవల్లులు తీర్చిదిద్దు తూండేది.

ఆ సంవత్సరం ధనుర్మాసానికి ముందు

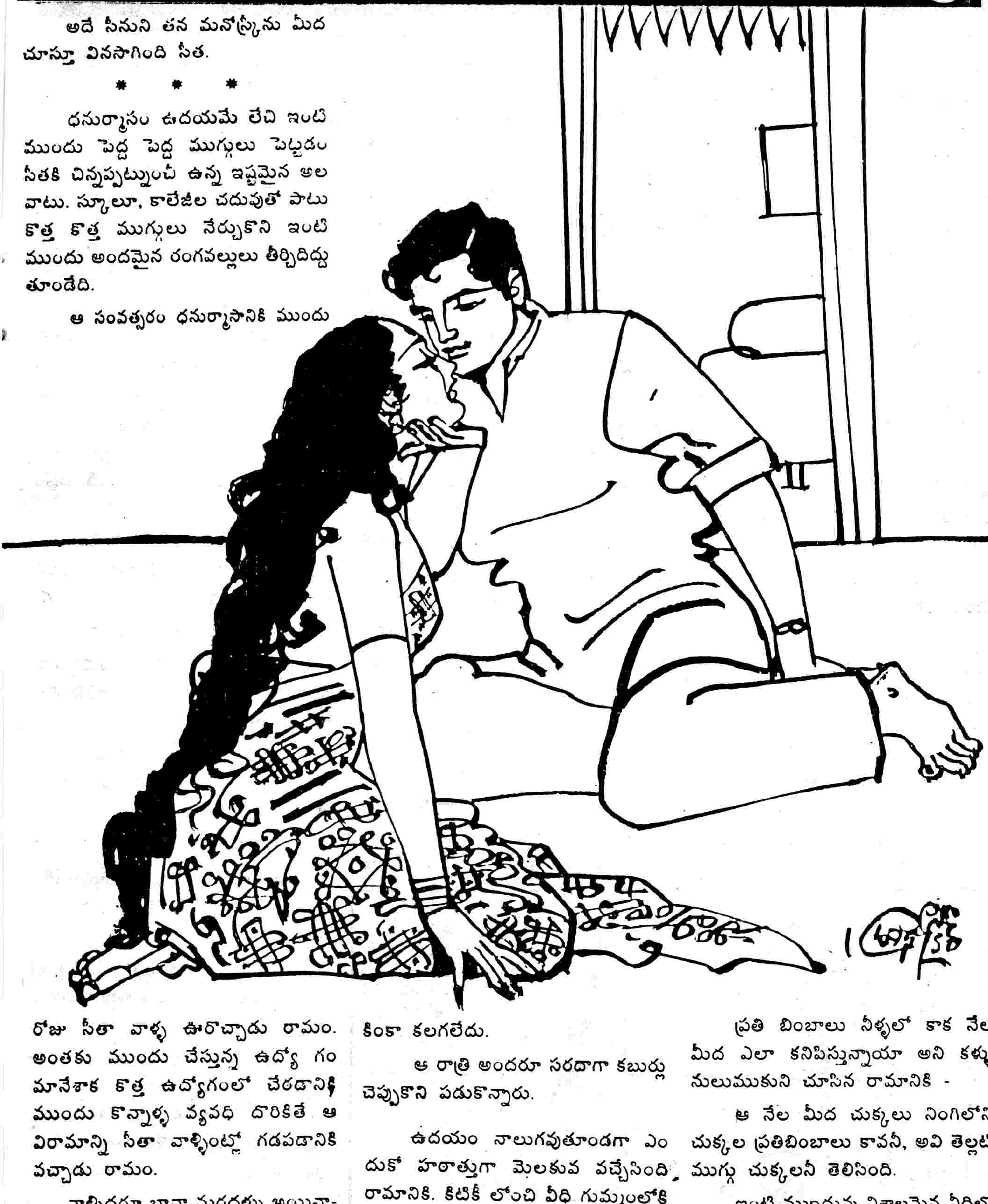

రోజు సీతా వాళ్ళ ఊరొచ్చాడు రామం. అంతకు ముందు చేస్తున్న ఉద్యోగం మానేశాక కొత్త ఉద్యోగంలో చేరడానికి ముందు కొన్నాళ్ళ వ్యవధి దొరికితే ఆ విరామాన్ని సీతా వాళ్ళింట్లో గడపడానికి వచ్చాడు రామం.

వాళ్ళిద్దరూ బావా మరదళ్ళు అయినా-చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళు వాళ్ళిద్దర్నీ భార్యా భర్తలనే అనుకుంటున్నా - వాళ్ళిద్దరికీ పెళ్ళి చేసుకుందామనే అభిప్రాయం ఆ రోజు కింకా కలగలేదు.

ఆ రాత్రి అందరూ సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకొని పడుకొన్నారు.

ఉదయం నాలుగవుతూండగా ఎందుకో హఠాత్తుగా మెలకువ వచ్చేసింది రామానికి. కిటికీ లోంచి వీధి గుమ్మంలోకి చూశాడు.

ఆకాశంలోని చుక్కల ప్రతిబింబాల్లా, నేల నిండా చుక్కలు కనిపించాయి.

ప్రతి బింబాలు నీళ్ళలో కాక నేల మీద ఎలా కనిపిస్తున్నాయా అని కళ్ళు నులుముకుని చూసిన రామానికి -

ఆ నేల మీద చుక్కలు నింగిలోని చుక్కల ప్రతిబింబాలు కావనీ, అవి తెల్లటి ముగ్గు చుక్కలనీ తెలిసింది.

ఇంటి ముందున్న విశాలమైన వీధిలో సగ భాగం దాకా చుక్కలు - ఒకదానికీ, మరోదానికీ సమానమైన దూరాలలో, ఒకే పరిమాణం గల చుక్కలు అడ్డంగా నిలు

వుగా నేల మీద పరుచుకున్న అందమైన చుక్కలు.

వాటినక్కడ పెట్టినది ఎవరా అని చూశాడు రామం.

తెల్లటి ముగ్గు నిండి ఉన్న కొబ్బరి చిప్పని ఒక చేత్తోనూ -

చలికి తల చుట్టూ చుట్టుకున్న చీర కొంగుని జారిపోకుండా మరో చేత్తోనూ పట్టుకొని కనిపించింది సీత.

ఆ చుక్కలు పెడుతున్న చక్కని చుక్క తన మరదలు సీతేనా అని ఆశ్చర్యపోయాడు రామం.

అంతకు ముందు సీతని రకరకాల భంగిమల్లో చూశాడు కానీ - ఇలా

చుక్కలు పెట్టడం పూర్తి చేసి, గీతలు ఎక్కడనుండి ప్రారంభిద్దామా అని ఆలోచించుకుంటూ నిల్చున్న భంగిమలో చూడలేదు రామం.

ఆ భంగిమలో అద్భుతంగా కనిపించింది సీత.

సీత సన్నగా, పొడుగ్గా అందంగా ఉంటుంది. సీత కళ్ళు చెవులూ, ముక్కూ, మూతీ, మొహం అన్నీ అందంగానే ఉంటాయి. అన్నిటికన్నా అందంగా ఉండేది సీత జడ. నల్లగా పొడుగ్గా ఉండే సీత కురుల్ని - పావుగంట అల్లితే సీత జడవుతుంది

సీత ఎక్కడ ముగ్గు వెయ్యాలో నిర్ణయించుకుని, ఆ మూలకి నడిచి, పన్నని నాజూకు వేళ్ళ మధ్య ముగ్గునుంచుకుని గీతలు వెయ్యడానికి వంగింది. సీత వెన్నెముక సీత చెప్పినట్లు విని, విల్లులా వంగింది కానీ, సీత జడ అలా వంగలేక పక్కకి జారింది. జడని సద్దుకుని, ముగ్గు వెయ్యడం మొదలు పెట్టింది సీత.

సన్నటి పొడుగాటి వేళ్ళ మధ్య నుండి జాలువారుతున్న ముగ్గు వంకరలు పోతూ వంకీలు తిరుగుతూ అందమైన రంగవల్లిగా మారిపోతున్న దృశ్యం రామాన్ని తన్మయుణ్ణి చేసింది. తనకి తెలియకుండా వీధిలోకి నడిచాడు. ఇంటి గుమ్మం దగ్గర సీతని చూస్తూ అలా నిల్చుండిపోయాడు.

రామం రావడం, నిలబడడం తన్ని చూస్తూనే ఉండడం చూసింది సీత. అయినా చూడనట్లు ముగ్గు వేస్తూనే ఉంది. రామం చూస్తూనే ఉన్నాడు. ముగ్గు పూర్తయేసరికి నెమ్మదిగా తెల్లారడం మొదలయింది.

ఆ కాంతిలో భగవంతుడు సృష్టించిన సీతా, సీత సృష్టించిన ముగ్గూ అద్భుతంగా కనిపించాయి రామానికి

ముగ్గు పూర్తి చేసుకొని,దానికి కొంచెం దూరంగా నిల్చుని, అది ఎలాగుందా అని చూసుకుంటోంది సీత

"చాలా బావుంది" రామం.

"నువ్వెపుడు లేచి వచ్చావు?" అని అడిగింది సీత, అపుడే రామాన్ని చూస్తున్నట్లు.

"నువ్వు చుక్కలు పూర్తి చేసి, గీతలు మొదలెట్టాక" అన్నాడు రామం.

"బావుందా?" అని అడిగింది సీత.

"ఇందాక అన్నానుగా, చాలా బావుంది" అన్నాడు రామం.

"బావుంటే -" అని ఆపేసింది సీత.

"ఆ - బావుంటే" అని అడిగాడు రామం.

"ఏం లేదు - బావుంటే బావున్నట్లే" అంది సీత. అంటూ లోపలికి నడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

రామం ముగ్గుని చూస్తూ, ముగ్గు పెడుతున్న సీతని ఊహించుకుంటున్నాడు

సీత ధ్యాసలో ఉన్న రామానికి, అటు పక్కగా ఒక ఎడ్ల బండి రావడం కనిపించ లేదు. బండివాడు వీధికి అటుపక్కగా వెళ్దాం అని ప్రయత్నించాడు. కానీ బండి చక్రం ఒకటి ముగ్గు మీదకి వచ్చేసింది.

రామం "ఇటు రాకు -రాకు" అంటూ గట్టిగా అరిచాడు. బండివాడు బండిని ఆపలేక పోయాడు.

బండి కింద పడి ముగ్గు నలిగింది.

నలిగింది ముగ్గు కాదు, తన హృదయమైనట్లు బాధ పడుతూ బండివాడిని తిట్ట సాగాడు రామం.

వీధిలో ఏమవుతోందో అని కంగారు పడుతూ వచ్చిన సీతతో "ముగ్గు చెరిగిపోయింది" అన్నాడు రామం.

సీత నవ్వింది

ఆ నవ్వు "నువ్వెంత అమాయకుడివి బావా" అని సీత జాలిగా అడుగుతున్నట్లుంది.

ఆ నవ్వే "నా ముగ్గు కోసం నువ్వింత కలవరపడుతున్నావా" అని ఆర్తిగా అడుగుతున్నట్లుంది.

ఇలా రకరకాల భావాలను నవ్వు ద్వారా చెప్పచ్చునన్న సంగతి రామానికి తెలియదు. తెలియడానికి, అలా తెలియజెప్పగల విద్య ఇంకెవ్వరికీ తెలియదు. ఆ విద్య తెలిసింది సీత ఒక్కర్తే. అందుకే సీత నవ్వు అంత మనోహరంగా ఉంటుంది. అందుకే అది రామానికి ఎంతో నచ్చింది.

అలా నవ్వుతూనే అంది సీత -

"ఈ రోజు వేసిన ముగ్గు ఈ నెలంతా

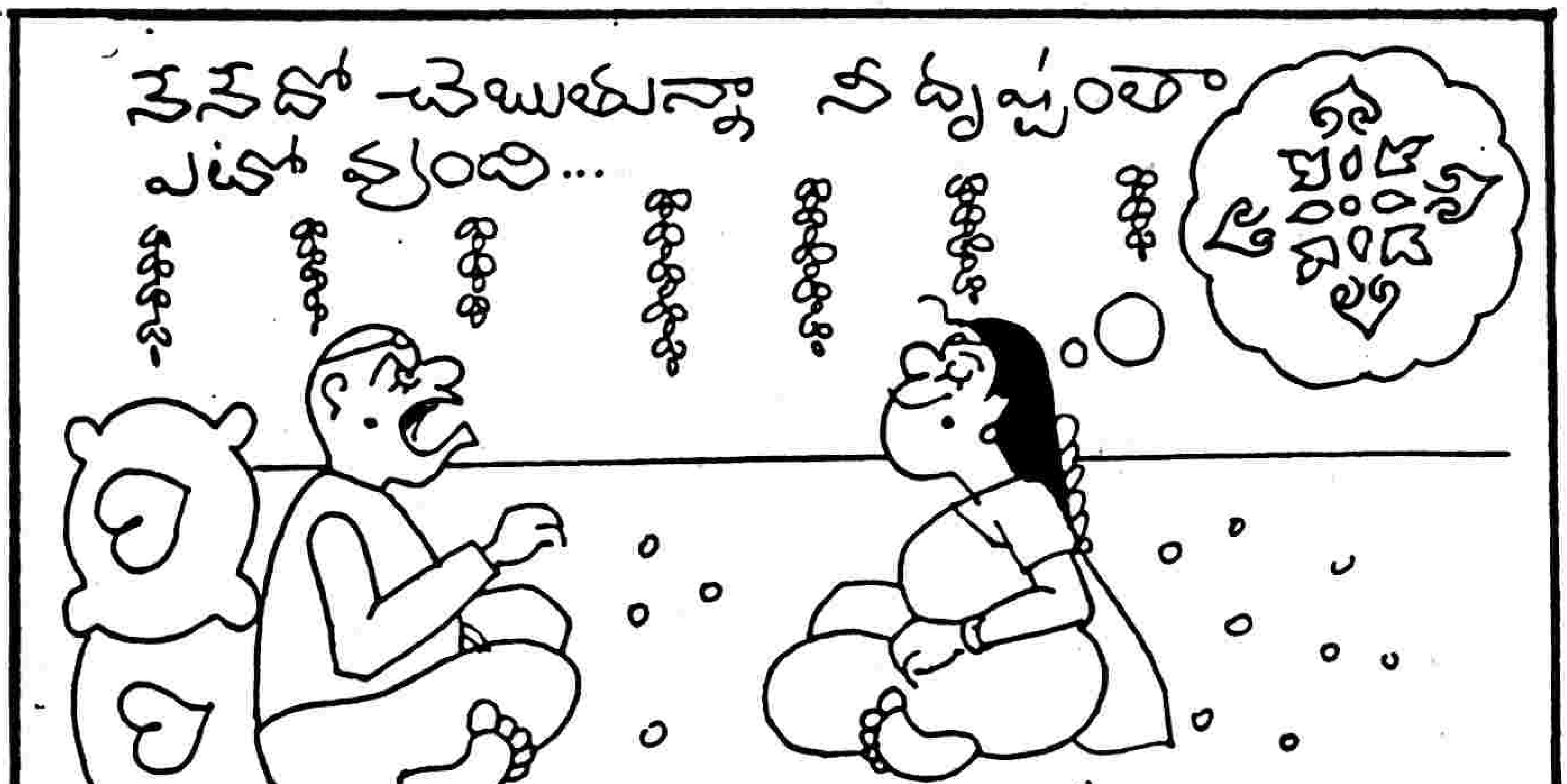

ఉంటుందా బావా? ఏ రోజు ముగ్గు ఆ రోజుకే. అసలు నెలంతా ఈ రోజు వేసిన ముగ్గే ఉంటే మిగతా ముప్పై రోజులూ ఏంచేస్తాం? రోజూ ఓ కొత్త ముగ్గు వెయ్యద్దూ? కొత్తదనం లేకుండా రోజూ ఒక్కలాగే ఉంటే జీవితం నిస్సారం అయిపోదూ?" అని అంది.

తను వేసిన ముగ్గు గురించి చెప్తున్నట్లు సీత ఓ చక్కని జీవిత రహస్యాన్ని చెప్పింది రామానికి.

మర్నాటి నుండి సీత ముగ్గు పెట్టే వేళకి ముందే లేచి కూర్చునే వాడు రామం. సీతకి ఓ చెయ్యి ముగ్గు చిప్ప పట్టుకునేందుకు, మరో చేయి జడ సవరించుకునేందుకు అవసరమవుతాయి. ముగ్గు వేసేందుకు కష్టమవుతోందని గ్రహించి ముగ్గు చిప్ప పట్టుకున్నాడు రామం. అందులోంచి సీత సుతారంగా ముగ్గు తీసుకుంటూ రామాన్ని చూసి నవ్వేది. ఆ నవ్వులో రవ్వలనీ అర్థాలనీ చూసుకునేవాడు రామం.

"నీ చేతిలో ఉన్న కొబ్బరి చిప్పలోంచి ముగ్గు తీసుకోవడం కష్టంగా ఉంది బావా" అంది సీత ఓ రోజు

"నీకున్నవి రెండు చేతులు. చెయ్యాల్సినవి మూడు పనులు. ముగ్గు చిప్ప పట్టుకోవడం, జడనెత్తి పట్టుకోవడం, ముగ్గు వెయ్యడం మొదటిది నే చేస్తే నీకు కుదరడం లేదు. మూడోది నాకు రాదు. రెండో పని చెయ్యనా" అని అడిగాడు రామం.

"ఎవరన్నా చూస్తే" అంది సీత.

"ఎవరన్నా చూస్తే ఏం" అంటూ సీత జడ పట్టుకు నిల్చున్నాడు రామం. సీత వంగి ముగ్గు పెట్టడం మొదలెట్టింది

ముగ్గు పెట్టడం ఓ చోటు నిల్చుని, ఓ భంగిమతో చేసే పని కాదు. ముగ్గు పెడ్తున్న సీత ఎటు కదులుతుందో చూసుకుంటూ సీతతోనే సీత జడని మోసుకుంటూ తిరిగాడు రామం. అలా తిరగడంలో రామానికి, అలా మోయించుకోవడంలో సీతకీ ఆనందం ఉంది.

"ఎవరన్నా చూస్తే ఏం" అన్నాడు కానీ రామం, ఎవరూ చూడకపోతే బాగుండునను కొన్నాడు.

'ఎవరన్నా చూస్తే' అని సీత అంది కానీ, ఎవరైనా చూస్తే బాగుండుననుకుంది.

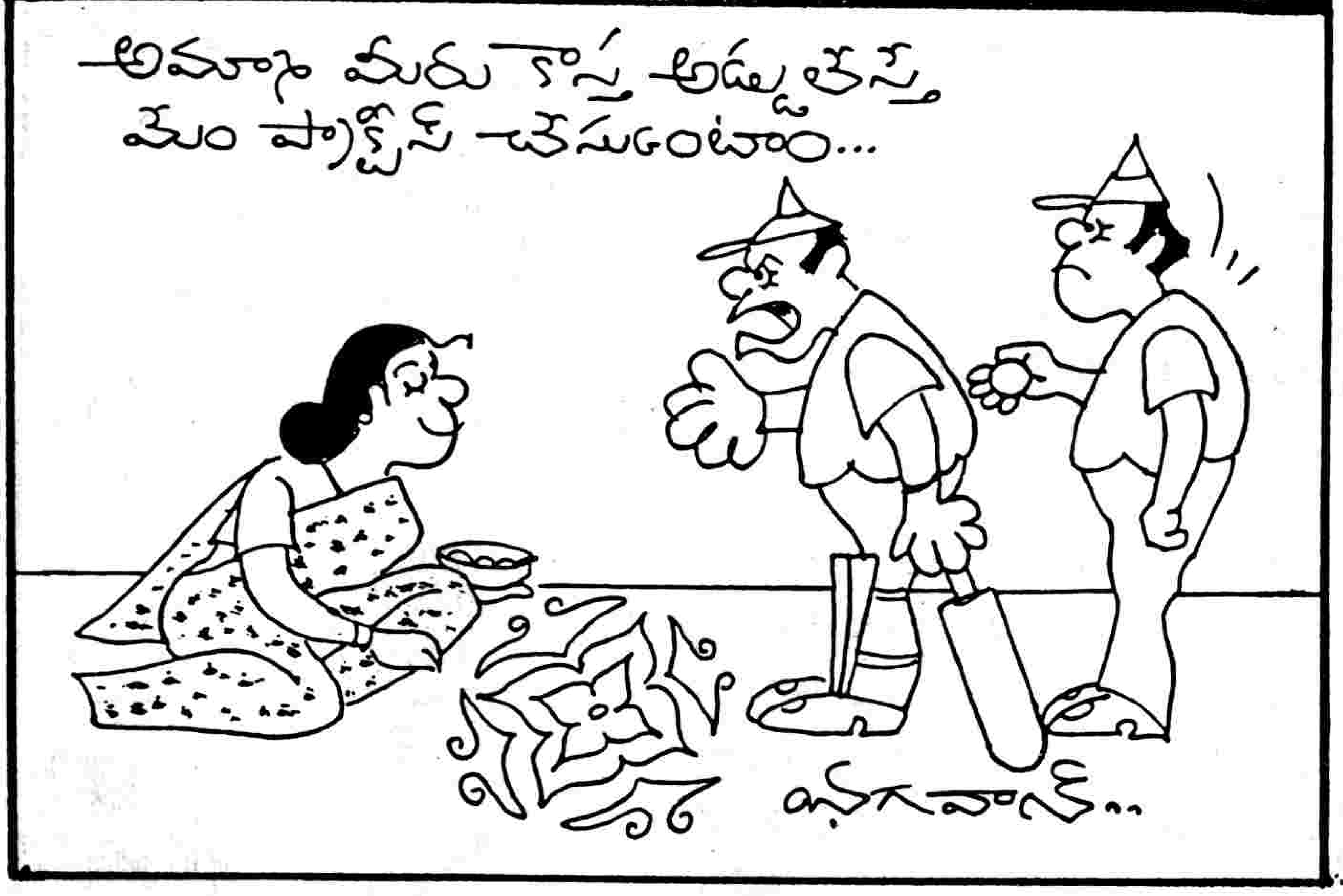

"ఎన్ని వేల సంవత్సరాల నుండో ఈ భూమి మీద ఎన్నో జంటలని చూశాం, కానీ ఇలాంటి జంటను చూళ్ళేదు" అని నింగి లోని చుక్కలు అనుకున్నాయోలేదోకానీ, చుట్టుపక్కల ఇళ్ళలో అమ్మలక్కలు మాత్రం "మేమెప్పుడూ చూళ్ళేదమ్మా ఇలాటి చోద్యం" అని ఒకరితో ఒకరు చెప్పుకున్నారు కొందరు ఆనందంతో, కొందరు అసూయతో.

"రేపేం ముగ్గు పెడతావు" అని ఏనాడన్నా రామం అడిగినే "రేపు చూస్తావుగా" అనేది సీత.

"చెప్పవూ" అని రామం బతిమాలితే, "చెప్పనూ" అని దీర్ఘం తీసేది సీత.

ఆ నెల రోజులూ వాళ్ళిద్దరూ ముగ్గుల సంబరంలో గడిపేశారు.

సంక్రాంతి రోజు వచ్చింది. ఆ రోజు ఉదయం ముగ్గు వేశాక,

"బావుందా" అనడిగింది సీత.

"బావుంటే" - అన్నాడు రామం, మొదటి రోజు సీత అన్నట్లే.

సీత రామం పక్కకి వచ్చి, నిల్చుని, తల వంచుకుని రామానికి మాత్రం వినిపించేటట్లు "పెళ్ళాడచ్చు" అని లోపలికి తొందరగా వెళ్ళిపోసాగింది.

"బావుంటే పెళ్ళాడమేమిటి?" అని వెళ్ళిపోతున్న సీతకి వినిపించేలా రామం అరుస్తోంటే -

వెళ్తున్నదల్లా ఒక్కసారిగా ఆగి, వెనక్కి పరుగెత్తుకొచ్చి రామం నోటికి తన వేళ్ళతో మూసి

"ఆ మాటలనే అరవకుండా మనసు లోనే అనుకొంటూ ఆలోచించు, అర్థమవుతుంది" అని గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళి పోయింది సీత.

ముగ్గు బావుంటే పెళ్ళాడడమేంటా అని ఆలోచిస్తూ కూర్చున్న రామాన్ని -పండగ పూట ఆలస్యం చెయ్యకుండా తలంటుకొమ్మని పంపాడు మేనమామ.

బావుంటే అన్న మాట, బావ, ఉంటే అన్న రెండు మాటలు కలిపితే వస్తుందన్న విషయం - తలంటుకుంటున్న రామం తలలో చటుక్కున మెరిసింది

స్నానం అయిన వెంటనే సీతని కలిసి, "బావుంటే పెళ్ళాడెయ్యడమేనా" అని అడిగాడు, తనకి సీత చెప్పిన విషయం అర్థమైందన్న విషయాన్ని తెలియపరుస్తూ-

"ఉత్త బావుంటే కాదు - బావుంటే-బావుంటే -" అంది సీత.

"అంటే" అన్నాడు రామం అమాయకంగా.

"బావ ఉంటే, ఆ బావ- బావుంటే-" అంది సీత.

"నీకు బావున్నాడా?" అన్నాడు రామం.

"బావున్నాడు - బావున్నాడు" అంటూ కళ్ళు మూసుకుంది సీత.

"సీతా" అన్నాడు రామం. ఆ అనడంలో 'నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను-

ఆంతర్యంలో యదార్థం.

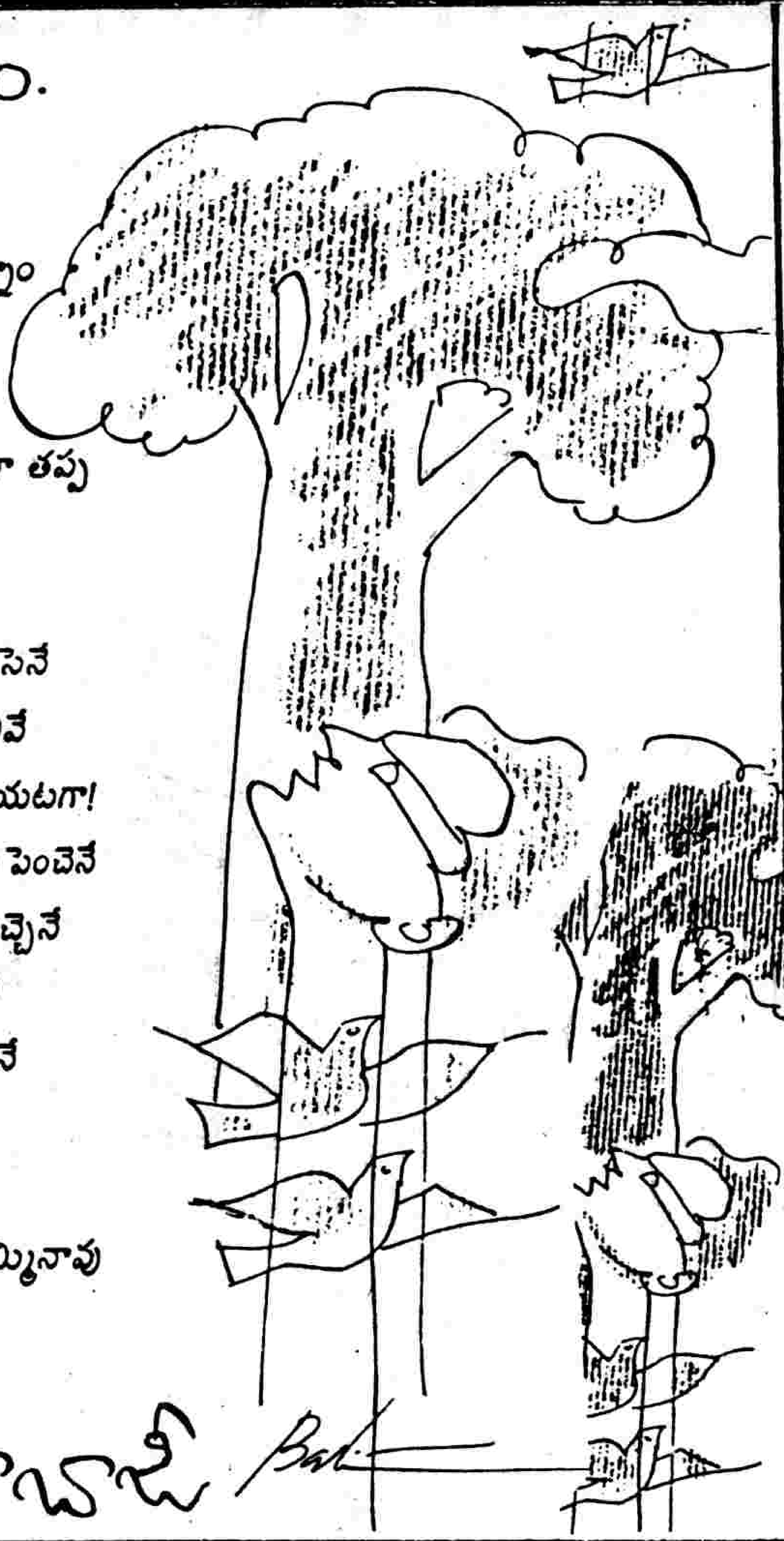

స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు శాంతికి చిహ్నం
శాంతి సుఖాలకు పావురం చిహ్నం
పావురానికి నీవిచ్చిన స్వాతంత్ర్యమేమి?
బంది ఖానా తప్ప

పక్షి వేకువనె నిన్ను మెల్కొల్పెనే
చిన్నారులకు చిలుక పలుకులు నేర్పెనే
నెమలి నాట్యముచేసి నిను రంజింప జేసెనే
నెమలి నీ జాతి విహంగముగ గుర్తించితివే
మరి, పక్షి మాంసమన్న నీకు మిక్కిలి మక్కువ యటగా!
పక్షి చెట్ల ఫలాల విత్తనాలను వెదజల్లి వనాలను పెంచెనే
చెట్లు ప్రాణవాయువును, వర్షాలను యిచ్చెనే
చక్కని నీడనిచ్చి చల్లని గాలిని విసిరెనే
పశు పక్ష్యాదుల కాశ్రయమిచ్చి రక్షించెనే
తామసిని తపస్విగ మార్చెనే
మరి, చెట్లను నీవేమి చేసితివి ?
నిలువునా కూల్చి, కోసి, తూచి, తూచి అమ్మినావు
పక్షుల గూళ్లను కూల్చినావు
నిలువ నీడలేని వాటిగ జేసినావు

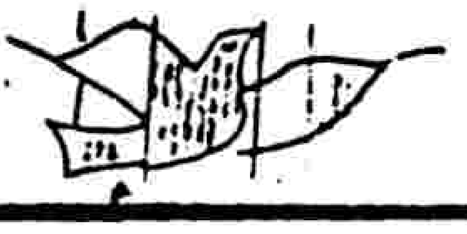

బాబాజీ

నిన్నే పెళ్ళి చేసుకుంటాను' అన్న ధ్వనిని రామం వినిపించగలిగాడు. కళ్ళు మూసు కుని ఉన్న సీత ఆ ధ్వనిని వినగలిగింది.

* * *

గత స్మృతులలోకి చూసుకుంటూ రామం చెప్తున్నాడు. అవే గత స్మృతులలోకి చూసుకుంటూ వింది సీత. విని -

"ఈ మూడంతస్తుల మేడలో, పై అంతస్తులో, మూలనున్న ఓ ఫ్లాట్లో ఉన్నాం మనం. మనకి ముగ్గులేంటి-" అంది.

"నువ్వు ముగ్గులెయ్యాలి, నేను చూడాలి" అన్నాడు రామం.

"నాకూ వేసుకోవాలనే ఉంది. అయితే ఎలా? ఈ మేడల అరణ్యంలో నేల ఏదీ? నేల లేక ముగ్గులెలా? పోనీ ఇంట్లో చూద్దా మంటే ఇల్లంతా మొజాయిక్ నేలాయె-" అంది నిట్టూరుస్తూ సీత.

తెల్లారింది. సీత మామూలుగా పనులు చెయ్యడం మొదలెట్టింది. కానీ రామం మాత్రం దిగులుగానే ఉన్నాడు. సీత ముగ్గు వేయడం లేదన్న బాధ రామాన్ని వీడడం లేదు.

రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ రామంలో అసంతృప్తి పెరుగుతోంది. అతనికి జీవితం నిస్తేజంగా అనిపించసాగింది. పండగ దగ్గర పడుతోందన్న ధ్యాసే లేదు రామానికి. పండక్కి కొత్త బట్టలు కొందామన్న ఆలోచనే కలగలేదు. రామం మానసిక స్థితి చూసి ఆ విషయం గుర్తు చెయ్యలేదు.

భోగి పండగ వచ్చి వెళ్ళింది.

సంక్రాంతి రోజు ఉదయమే లేచాడు రామం.

పక్కన సీత కనిపించలేదు.

తనకన్న ముందే ఎందుకు లేచిందా అనుకుంటూ లేచి హాల్లోకి నడిచాడు.

హాల్లో మధ్య నేల మీద కూర్చునుంది సీత. అప్పటికే తలంటుకొని, తన పొడుగాటి నల్లటి కురులను ఫేను గాలిలో ఆరబెట్టు కుంటోంది.

రామానికి సీతా, సీత జుట్టూ ఎప్పటి లాగా అందంగా కనిపించాయి. వాటితో పాటే సీత కట్టుకున్న చీర కూడా అందంగా కనిపించింది.

పెళ్ళికి ముందెప్పుడో సీత ముచ్చట పడి కొనుక్కున్న ముదురు నీలం రంగు చీర. ఏ డిజైనూ లేని చీర తనకు నచ్చ లేదని రామం ఒకసారి అంటే, అప్పటినుండి కట్టుకోవడం మానేసిన చీర.

ఆ చీర నిండా ఇప్పుడు తెల్ల రంగుతో ముగ్గు డిజైనుంది.

రామం దగ్గరకెళ్ళి చూశాడు.

సీత కళ్ళెత్తి రామాన్ని చూసి నవ్వింది హాయిగా.

"సీతా" అన్నాడు రామం ఆనందంతో.

"బావుందా" అని అడిగింది సీత.

"అద్భుతం" అన్నాడు రామం.

"నాకు పెయింటింగ్ రాదు. నేర్చు కున్నాను. ఈ నెల రోజులూ ఇదే పని. ఈ చీర నీకెలాగూ నచ్చలేదుగా. అందుకే దీని మీద నీకు నచ్చిన ముగ్గు డిజైను ఫ్యాబ్రిక్ పెయింట్తో వేశాను" అంది చీరని చూపిస్తూ సీత.

"నా కోసం- నువ్వు-" అంటూ ఆగాడు రామం.

"నీ కోసం - అంటే- నా కోసమేగా" అంది సీత.

"సీతా" అన్నాడు రామం, సీత పక్కనే కూర్చుంటూ.

సీత నేల మీదకి వాలింది.

తెల్ల రంగు ముగ్గులున్న నీలం రంగు చీర కొంగు నేల మీద పరుచుకుంది.

సీత చీరనే ఆనందంగా చూస్తున్నాడు రామం.

రామం మొహాన్ని ఆనందంగా చూస్తోంది సీత.

వాళ్ళిద్దరికీ తెలియకుండా, వాళ్ళని ఆనందంగా చూస్తోంది సీత కడుపు లోపల్నుంచి - ఓ.............. ●